

Bruksela, 5 grudnia 2019 r.
(OR. en)

14518/1/19
REV 1

**CADREFIN 387
RESPR 55
POLGEN 189
FIN 773**

NOTA

Od:	Prezydencja
Do:	Rada
Dotyczy:	Wieloletnie ramy finansowe (WRF) 2021–2027: schemat negocjacyjny z danymi liczbowymi

1. W kontekście dyskusji nad kolejnymi wieloletnimi ramami finansowymi prezydencja przedkłada delegacjom schemat negocjacyjny z danymi liczbowymi.
2. Prezydencja kierowała się mandatem Rady Europejskiej oraz zasadą uproszczenia i objaśnienia.
3. Schemat negocjacyjny jest sporządzany i opracowywany pod kierunkiem prezydencji. Nie jest on zatem wiążący dla żadnej delegacji. W negocjacjach w dalszym ciągu obowiązuje zasada, że nic nie zostało ustalone, dopóki wszystko nie zostanie ustalone.

4. Schemat negocjacyjny z danymi liczbowymi przedstawia ogólny poziom środków w wysokości 1 087 mld EUR na lata 2021–2027, co stanowi 1,07 % DNB UE. Przygotowując grunt pod wyważony kompromis, trzeba wziąć pod uwagę przyszłą Unię Europejską składającą się z 27 państw członkowskich. W tym przypadku pewną rolę odgrywają również ewentualne nowe zasoby własne. Ogólny poziom przedstawiony w schemacie negocjacyjnym pozwoli Unii reagować na nowe priorytety i wyzwania, a także zapewni finansowanie na zmodernizowaną wspólną politykę rolną i ukierunkowaną na przyszłość politykę spójności. W schemacie negocjacyjnym z danymi liczbowymi ponownie wyważono także podział środków pomiędzy główne obszary polityki, przy czym nowe priorytety / inne programy stanowią największą część przyszłych WRF.
 5. Ponadto schemat negocjacyjny zawiera zredukowane warianty w różnych częściach i propozycjach, które mogłyby prowadzić do postępów w negocjacjach i ograniczyć liczbę kwestii, które należy rozwiązać na ostatnim etapie negocjacji.
 6. Schemat negocjacyjny z danymi liczbowymi zostanie przedstawiony na posiedzeniu Coreperu 4 grudnia 2019 r., a także na forum Rady do Spraw Ogólnych 10 grudnia 2019 r., przed grudniową Radą Europejską.
 7. W następstwie dyskusji na forum Rady prace są kontynuowane przez przewodniczącego Rady Europejskiej w celu wypracowania końcowego porozumienia.
-

I. KWESTIE HORYZONTALNE

1. Nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) obejmą siedmioletni okres pomiędzy 2021 a 2027 r. Budżet pozwoli Unii Europejskiej reagować na obecne i przyszłe wyzwania oraz realizować jej polityczne priorytety, w świetle Planu z Bratysławy, a także deklaracji rzymskiej i deklaracji z Sybina oraz Programu strategicznego UE na lata 2019–2024. Budżet ten obejmuje polityki nowe i już istniejące, w tym polityki spójności i rolną. Zasadami przewodnimi są: rygorystyczna priorytetyzacja zasobów, elastyczność i sprawiedliwość, z uwzględnieniem zmniejszonej zdolności finansowej Unii obejmującej 27 państw członkowskich¹.
2. Struktura wieloletnich ram finansowych na okres 2021–2027 będzie się kształtowała w następujący sposób:
 - Dział 1 – „Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa”;
 - Dział 2 – „Spójność i wartości”, w tym
 - o poddział „Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna”;
 - Dział 3 – „Zasoby naturalne i środowisko”, w tym podpułap „Wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie”;
 - Dział 4 – „Migracja i zarządzanie granicami”;
 - Dział 5 – „Bezpieczeństwo i obrona”;
 - Dział 6 – „Sąsiedztwo i świat”;
 - Dział 7 – „Europejska administracja publiczna”, w tym podpułap „Wydatki administracyjne instytucji”.

¹ W przypadku przystąpienia lub przystąpień do Unii dokonuje się rewizji WRF.

Pogrupowanie wydatków według działów i klastrów politycznych ma odzwierciedlać polityczne priorytety Unii i zapewniać niezbędną elastyczność w interesie skutecznej alokacji zasobów. Ponadto zmniejszenie liczby programów ma zapewnić spójność i promować efekty synergii. Ogólne ramy będą odzwierciedlać uproszczenia i prowadzić do zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla beneficjentów i instytucji zarządzających, będą też sprzyjać równym szansom poprzez zapewnienie, by aspekt płci był uwzględniany w działaniach objętych odnośnymi programami i instrumentami oraz by działania te przyczyniały się do równouprawnienia płci.

3. Maksymalna łączna kwota na wydatki dla UE–27 w okresie 2021–2027 wynosi [1 087 327] mln EUR w środkach na zobowiązania, co stanowi [1,07] % DNB UE, oraz [1 080 000] mln EUR w środkach na płatności, co odpowiada [1,06] % DNB UE.

Podział środków na zobowiązania przedstawiono poniżej. Te same liczby przedstawiono również w tabeli zawartej w załączniku I, który określa także harmonogram środków na płatności. Wszystkie liczby wyrażone są w cenach stałych z 2018 r. Coroczne dostosowania techniczne o wskaźnik inflacji będą się odbywały automatycznie, przy użyciu stałego deflatora w wysokości 2 %.

p.m. po zakończeniu negocjacji dane liczbowe zostaną również przedstawione w cenach bieżących z wykorzystaniem uzgodnionego deflatora.

4. Śródkresowy przegląd WRF nie zostanie przeprowadzony.
5. Zobowiązania pozostające do spłaty (*reste à liquider*) stanowią nieunikniony efekt uboczny programowania wieloletniego i środków zróżnicowanych. Oczekuje się jednak, że zobowiązania pozostające do spłaty wyniosą ponad [303] mld EUR w cenach bieżących do końca ram finansowych na lata 2014–2020, co będzie skutkowało tym, że płatności z bieżących WRF będą stanowiły znaczącą kwotę ogólnych płatności w pierwszych latach kolejnych WRF. Aby zapewnić przewidywalny poziom i profil, a także należyte rozłożenie w czasie płatności, podejmuje się kilka środków, takich jak uproszczenie wykonania i ustalenie odpowiednich stawek płatności zaliczkowych, zasad dotyczących umarzania oraz terminowego przyjmowania sektorowych aktów prawnych dotyczących WRF na lata 2021–2027.

6. Zgodnie z zasadą jedności budżetowej, co do zasady, wszystkie pozycje unijnego finansowania zostaną ujęte w WRF. [Z uwagi jednak na ich specyfikę niektóre instrumenty zostaną umieszczone poza określonymi w WRF pułapami środków na zobowiązania [i płatności] lub będą stanowić pozycje pozabudżetowe.] Unia musi mieć zdolność reagowania na wyjątkowe okoliczności, tak wewnętrzne, jak i zewnętrzne. Jednocześnie potrzebę elastyczności trzeba rozważyć pod kątem zasady dyscypliny budżetowej i przejrzystości unijnych wydatków, z poszanowaniem wiążącego charakteru pułapów WRF. Niezbędny stopień ogólnej elastyczności zależy od kilku parametrów takich, jak okres obowiązywania WRF, liczba działów, wielkość marginesów w tych działach oraz poziom wbudowanej elastyczności w programach wydatkowania.
7. Czas trwania programów sektorowych należy, co do zasady, dostosować do ram czasowych obecnych wieloletnich ram finansowych.
8. W celu poszanowania kompetencji odnośnych instytucji, a także przestrzegania stosownego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, akty delegowane będą ograniczone do innych niż istotne elementów odnośnych aktów ustawodawczych.

Marginesy i programowanie

9. W obrębie działów zostaną ustalone stosowne marginesy na łączną kwotę [X] mln EUR. W ramach niektórych programów ustanawia się tematyczny instrument, który byłby programowany według potrzeb, inne programy będą przewidywać podobne nieprzydzielone środki finansowe jako wbudowaną elastyczność.

10. a) Ewentualne odchylenie od kwot odniesienia dla programów wieloletnich nie może przekroczyć 15 % kwoty przewidzianej na cały okres obowiązywania danego programu.
- b) Państwa członkowskie mogą wносить, na zasadzie dobrowolności, w trakcie procesu programowania, na początku okresu i w trakcie realizacji, o następujące przesunięcia:
- i. do maksymalnie 5 % łącznie wstępnej krajowej alokacji z dowolnego z funduszy objętych rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów² w ramach zarządzania dzielonego – do dowolnego instrumentu w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego na rzecz danego państwa członkowskiego; oraz
 - ii. do maksymalnie 5 % odnośnej wstępnej alokacji finansowej z EFRR, Funduszu Spójności i EFS+ – do EFRR, Funduszu Spójności i EFS+ w ramach alokacji danego państwa członkowskiego na cel „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”.
11. Zgodnie z ogólnym dążeniem do konsolidacji, dodatkowo usprawnia się instrumenty finansowe i gwarancje budżetowe, zwłaszcza w zakresie InvestEU i w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR), tym samym przestrzegając zasady mówiącej, że wykorzystanie tych instrumentów jest ściśle ograniczone do sytuacji, w których występuje wyraźna niedoskonałość rynku, i do nieoptymalnych sytuacji inwestycyjnych. Uznając możliwości, jakie daje tego rodzaju finansowanie, trzeba ściśle monitorować zobowiązania finansowe wynikające z instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych i pomocy finansowej. Dochody, spłaty i kwoty odzyskane wynikające z instrumentów finansowych wdrażanych w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego ustanowionych przez programy przed 2021 r. mogą być wykorzystywane w celu zasilenia odnośnej gwarancji lub zwrócone do budżetu ogólnego Unii na podstawie decyzji władzy budżetowej w kontekście rocznej procedury budżetowej.
12. Należy dodatkowo wzmocnić rolę budżetu UE we wspieraniu skutecznego wdrażania ogólnounijnych celów politycznych, zwłaszcza poprzez wzmocnienie powiązania pomiędzy budżetem UE a europejskim semestrem, łącznie z ułatwianiem wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych, a także w obszarach migracji, środowiska i zmiany klimatu oraz równouprawnienia płci.

² Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny Plus, Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Morski i Rybacki, Fundusz Azylu i Migracji, Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Instrument na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz.

13. Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących zrównoważonego rozwoju, programy i instrumenty powinny przyczyniać się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i do osiągnięcia celu ogólnego zakładającego, że co najmniej 25 % wydatków budżetowych Unii zostanie przeznaczonych na wspieranie realizacji celów klimatycznych. Co do ogólnej zasady, wszystkie wydatki UE powinny być spójne z celami porozumienia paryskiego. Skuteczna metoda monitorowania wydatków związanych z klimatem, w tym sprawozdawczość i stosowanie odpowiednich środków w przypadku niedostatecznych postępów, powinna zapewnić, by kolejne WRF jako całość przyczyniały się do wdrożenia porozumienia paryskiego. Komisja składa roczne sprawozdanie na temat wydatków związanych z klimatem.

[p.m. Aby uwzględnić społeczne i gospodarcze skutki ambitnych polityk w zakresie zmiany klimatu, utworzony zostanie mechanizm na rzecz sprawiedliwej transformacji.]

14. Trzeba zapewnić kompleksowe podejście do kwestii migracji, które obejmie skuteczniejsze kontrolowanie zewnętrznych granic UE, intensywniejsze działania zewnętrzne oraz aspekty wewnętrzne, zgodnie z zasadami i wartościami UE. Cel ten zostanie osiągnięty w bardziej skoordynowany sposób w ramach programów w różnych stosownych działach, również poprzez szybkie uruchamianie środków, przy uwzględnieniu potrzeb związanych z przepływami migracyjnymi.
15. Równouprawnienie płci i uwzględnianie aspektu płci powinny być brane pod uwagę i promowane cały czas w trakcie przygotowywania, realizacji i monitorowania odnośnych programów.

16. Programy Unii powinny być otwarte na uczestnictwo krajów EOG, krajów przystępujących, krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów, a także partnerów objętych europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z zasadami i warunkami uczestnictwa tych partnerów w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach lub innych podobnych instrumentach przyjętych na podstawie takich umów. Uczestnictwo innych państw trzecich powinno być przedmiotem umowy określającej warunki mające zastosowanie do uczestnictwa danego państwa trzeciego w odnośnym programie. Umowa taka powinna zapewniać sprawiedliwą równowagę w odniesieniu do wkładu i korzyści państwa trzeciego uczestniczącego w programach Unii, nie przyznawać żadnych uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do tych programów i zawierać zasady dotyczące ochrony interesów finansowych Unii.

o

o o

Ochrona budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich

17. Aby chronić należyte wykonanie budżetu UE oraz interesy finansowe Unii, wprowadzony zostanie ogólny system warunkowości w celu eliminowania zidentyfikowanych przypadków uogólnionych braków w zakresie praworządności w organach państw członkowskich.
18. Warunkowość w ramach tego systemu będzie autentyczna; w związku z tym celem będzie eliminowanie przypadków braków, które w wystarczająco bezpośredni sposób wpływają lub mogą wpływać na należyte wykonanie budżetu UE lub na interesy finansowe Unii. Przypadki braków będą identyfikowane za pomocą jasnych i wystarczająco precyzyjnych kryteriów.
19. W przypadku takich braków Komisja zaproponuje odpowiednie i proporcjonalne środki, które będą musiały zostać zatwierdzone przez Radę [odwróconą] większością kwalifikowaną.
20. System ten będzie odrębny i niezależny od innych procedur przewidzianych w Traktatach.

II. CZĘŚĆ I: WYDATKI

DZIAŁ 1 – JEDNOLITY RYNEK, INNOWACJE I GOSPODARKA CYFROWA

21. Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa to obszar, w którym działania UE przynoszą znaczącą wartość dodaną. Programy objęte tym działem mogą się w znacznym stopniu przyczynić do realizacji priorytetów określonych w Bratysławie i Rzymie, w szczególności w odniesieniu do promowania badań naukowych, innowacji i transformacji cyfrowej, europejskich inwestycji strategicznych, działań na rzecz jednolitego rynku oraz konkurencyjności przedsiębiorstw i MŚP. Przy przydzielaniu środków finansowych w ramach tego działu szczególnie priorytetowo traktuje się osiągnięcie znaczącego i progresywnego zwiększenia unijnych działań w zakresie badań naukowych i innowacji. Jednocześnie należy zapewnić komplementarność między programami w tym dziale, np. w obszarze cyfrowym.
22. Poziom zobowiązań dla tego działu nie przekroczy [151 790] mln EUR:

DZIAŁ 1 – JEDNOLITY RYNEK, INNOWACJE I GOSPODARKA CYFROWA						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
X	X	X	X	X	X	X

Duże projekty

23. Dział ten będzie nadal wspierać finansowanie dużych projektów w nowym europejskim programie kosmicznym, a także w ramach międzynarodowego eksperymentalnego reaktora termojądrowego (ITER):

- i. Pula środków finansowych przeznaczona na realizację ITER w latach 2021–2027 wyniesie maksymalnie [5 000] mln EUR.
- ii. Pula środków finansowych przeznaczona na realizację programu kosmicznego w latach 2021–2027 wyniesie maksymalnie [12 702] mln EUR, z czego [7 697] mln EUR zostanie przeznaczonych na system Galileo, a [4 610] mln EUR na program Copernicus.

„Horyzont Europa”

24. Potrzebne jest wzmocnienie i zwiększenie doskonałości unijnej bazy naukowej i innowacyjnej. Działania w zakresie badań naukowych, rozwoju i innowacji będą się zatem opierać na doskonałości. Przedmiotowy program będzie wspierał kraje objęte inicjatywą szerszego uczestnictwa, aby zwiększyć ich uczestnictwo w programie. Jednocześnie, za pomocą różnych środków i inicjatyw, trzeba zająć się kwestią dysproporcji w poziomach uczestnictwa w programie i kwestią przepaści innowacyjnej; to, w połączeniu z jednolitym zbiorem zasad, zapewni skuteczną i efektywną, przyszłą europejską politykę w zakresie badań naukowych oferującą również lepsze możliwości udziału w programach dla MŚP i nowych podmiotów. Ułatwione zostanie budowanie lepszych powiązań między instytucjami badawczymi i innowacyjnymi w całej Europie, by wzmocnić współpracę badawczą w całej Unii. Przedmiotem szczególnej uwagi będzie koordynacja działań finansowanych w ramach programu „Horyzont Europa” z działaniami wspieranymi z innych programów Unii, w tym za pośrednictwem polityki spójności. W tym kontekście konieczne będą istotne efekty synergii pomiędzy programem „Horyzont Europa” a funduszami strukturalnymi do celów „dzielenia się doskonałością”, a tym samym zwiększenia regionalnego potencjału w zakresie badań naukowych i innowacji oraz zdolności wszystkich regionów do tworzenia klastrów doskonałości.

25. Pula środków finansowych przeznaczona na realizację programu „Horyzont Europa” w latach 2021–2027 wyniesie [84 013] mln EUR, z czego [8 608] mln EUR zostanie przeznaczonych na badania naukowe i innowacje w dziedzinie żywności, rolnictwa, rozwoju obszarów wiejskich i biogospodarki.

Program InvestEU

26. Fundusz InvestEU będzie działać jako jednolity unijny mechanizm wsparcia inwestycji na rzecz działań wewnętrznych, zastępując wszystkie istniejące instrumenty finansowe; w ujęciu ogólnym ma on wspierać cele polityki Unii poprzez uruchamianie w obrębie UE publicznych i prywatnych inwestycji, które spełniają kryterium dodatkowości, tym samym eliminując niedoskonałości rynku i nieoptymalne sytuacje inwestycyjne, które utrudniają osiągnięcie celów UE w zakresie zrównoważoności, konkurencyjności i inkluzyjnego wzrostu. Jasne przepisy w stosownych aktach podstawowych określą różne interakcje finansowe pomiędzy mającymi zastosowanie programami wydatków a funduszem InvestEU.

Instrument „Łącząc Europę”

27. W celu osiągnięcia inteligentnego, trwałego i inkluzyjnego wzrostu oraz stymulowania tworzenia miejsc pracy Unia potrzebuje nowoczesnej i wysoce efektywnej infrastruktury, która przyczyni się do połączenia i integracji Unii i wszystkich jej regionów, w sektorach transportu, energetyki i sektorze cyfrowym. Połączenia te mają kluczowe znaczenie dla swobodnego przepływu osób, towarów, kapitału i usług. Sieci transeuropejskie ułatwiają połączenia transgraniczne, wspierają większą spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną oraz przyczyniają się do podniesienia konkurencyjności społecznej gospodarki rynkowej i do przeciwdziałania zmianie klimatu dzięki uwzględnieniu zobowiązań w zakresie dekarbonizacji. Wszystkie państwa członkowskie powinny być traktowane równo, a przeszkody wynikające z trwałych trudności o charakterze geograficznym powinny być należycie uwzględniane.

28. Pula środków finansowych na realizację instrumentu „Łącząc Europę” (CEF) w latach 2021–2027 wyniesie [28 396] mln EUR. Kwota ta zostanie rozdzielona pomiędzy sektory w następujący sposób:
- a) transport: [21 384] mln EUR,
 - z czego [10 000] mln EUR zostanie przesuniętych z Funduszu Spójności na wydatki zgodnie z rozporządzeniem CEF:
 - 30 % zostanie udostępnionych w oparciu o wysoki stopień konkurencyjności wśród państw członkowskich kwalifikujących się do otrzymania finansowania z Funduszu Spójności, natomiast 70 % będzie zgodnych z krajowymi alokacjami w ramach Funduszu Spójności do 2023 r., a następnie na podstawie pełnej konkurencji między państwami członkowskimi kwalifikującymi się do Funduszu Spójności;
 - b) energia: [5 180] mln EUR;
 - c) sektor cyfrowy: [1 832] mln EUR.

Program „Cyfrowa Europa”

29. Program „Cyfrowa Europa” będzie inwestować w kluczowe strategiczne zdolności cyfrowe, takie jak unijne obliczenia wielkiej skali, sztuczna inteligencja i cyberbezpieczeństwo. Będzie on stanowił uzupełnienie innych instrumentów, zwłaszcza programu „Horyzont Europa” i instrumentu „Łącząc Europę”, we wspieraniu transformacji cyfrowej w Europie.

DZIAŁ 2 – SPÓJNOŚĆ I WARTOŚCI

30. Celem tego działu jest wniesienie unijnej wartości dodanej poprzez wspieranie konwergencji, inwestycji, tworzenia miejsc pracy i wzrostu, pomoc w niwelowaniu różnic gospodarczych, społecznych i terytorialnych w państwach członkowskich i w całej Europie oraz realizację celów określonych w planie z Bratysławy i w programie rzymskim. Dział ten inwestuje w rozwój regionalny i spójność, w pogłębienie unii gospodarczej i walutowej oraz w ludzi, spójność społeczną i wartości. Dział ten będzie odgrywał kluczową rolę w przyczynianiu się do trwałego wzrostu i spójności społecznej oraz w promowaniu wspólnych wartości.
31. Środki na zobowiązania w tym dziale, który obejmuje poddział dotyczący „Spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej”, nie przekroczą [374 056] mln EUR, z czego [323 181] mln EUR zostanie przydzielonych na poddział dotyczący „Spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej”:

SPÓJNOŚĆ I WARTOŚCI						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
X	X	X	X	X	X	X
w tym: Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna						
X	X	X	X	X	X	X

Polityka spójności

32. Głównym celem polityki spójności jest opracowywanie i realizowanie działań służących wzmocnieniu spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej poprzez przyczynianie się do niwelowania różnic w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zapóźnień w regionach najmniej uprzywilejowanych. Za pomocą Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), komponentu Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) realizowanego w ramach zarządzania dzielonego oraz Funduszu Spójności polityka spójności będzie realizować następujące cele: „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” w państwach członkowskich i regionach – cel wspierany z wszystkich funduszy; oraz „Europejska współpraca terytorialna” – cel wspierany z EFRR.
33. Polityka spójności będzie odgrywać coraz ważniejszą rolę we wspieraniu bieżących reform gospodarczych wdrażanych przez państwa członkowskie poprzez wzmocnienie powiązania z europejskim semestrem. Komisja i państwa członkowskie będą uwzględniać stosowne zalecenia dla poszczególnych krajów w trakcie całego procesu.
34. Zasoby na cel „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” wyniosą ogółem [313 100] mln EUR i zostaną przydzielone w następujący sposób:
- a) [195 600] mln EUR na regiony słabiej rozwinięte;
 - b) [42 200] mln EUR na regiony w okresie przejściowym;
 - c) [34 200] mln EUR na regiony lepiej rozwinięte;
 - d) [39 700] mln EUR dla państw członkowskich wspieranych z Funduszu Spójności;
 - e) [1 400] mln EUR jako dodatkowe finansowanie dla regionów najbardziej oddalonych wskazanych w art. 349 TFUE i dla regionów na poziomie NUTS 2 spełniających kryteria określone w art. 2 protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r.
35. Nie zostanie dokonane dostosowanie techniczne.

36. Kwota zasobów dostępnych dla EFS+ w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” wyniesie [86 300] mln EUR, w tym specjalne środki dla regionów najbardziej oddalonych w wysokości [370] mln EUR. Kwota [175] mln EUR z zasobów EFS+ na cel „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” zostanie przydzielona na współpracę transnarodową wspierającą innowacyjne rozwiązania w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego.
37. Kwota wsparcia z Funduszu Spójności, która ma zostać przesunięta do instrumentu „Łącząc Europę”, wyniesie [10 000] mln EUR. Alokacje z Funduszu Spójności dla każdego państwa członkowskiego zostaną odpowiednio zmniejszone. Zasady wykorzystania przesuniętej kwoty zostały ujęte w dziale 1, w ramach instrumentu „Łącząc Europę”.
38. Zasoby na cel „Europejska współpraca terytorialna” (INTERREG) wyniosą ogółem [7 930] mln EUR i zostaną rozdzielone w następujący sposób:
- a) ogółem [5 683] mln EUR na morską i lądową współpracę transgraniczną;
 - b) ogółem [1 474] mln EUR na współpracę transnarodową;
 - c) ogółem [500] mln EUR na współpracę międzyregionalną;
 - d) ogółem [273] mln EUR na współpracę z i między regionami najbardziej oddalonymi.
- Kwota [970] mln EUR przydzielona przez Komisję na komponent Europejskiej współpracy terytorialnej na rzecz międzyregionalnych inwestycji innowacyjnych zostanie podzielona na dwie części:
- [500] mln EUR zostanie przeznaczonych na międzyregionalne inwestycje innowacyjne w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego EFRR w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”; oraz
 - [470] mln EUR zostanie rozdzielonych między komponenty a)–d) powyżej, z uwzględnieniem zaktualizowanej struktury programów w ramach Europejskiej współpracy terytorialnej.
39. 0,35 % zasobów ogólnych zostanie przydzielonych na pomoc techniczną z inicjatywy Komisji.

Definicje i kwalifikowalność

40. Zasoby z EFRR i EFS+ na cel „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” zostaną przydzielone na trzy rodzaje regionów na poziomie NUTS 2, z uwzględnieniem klasyfikacji NUTS na 2016 r., zdefiniowane w oparciu o to, jak ich PKB na mieszkańca, mierzony według standardów siły nabywczej (SSN) i obliczony na podstawie danych liczbowych dla Unii za lata 2015–2017, odnosi się do średniego PKB dla UE–27 za ten sam okres odniesienia, w następujący sposób:
- a) regiony słabiej rozwinięte, których PKB na mieszkańca jest niższy niż 75 % średniego PKB UE–27;
 - b) regiony w okresie przejściowym, których PKB na mieszkańca wynosi między 75 % a 100 % średniego PKB UE–27;
 - c) regiony lepiej rozwinięte, których PKB na mieszkańca jest wyższy niż 100 % średniego PKB dla UE–27.
41. Fundusz Spójności będzie wspierał te państwa członkowskie, których dochód narodowy brutto (DNB) na mieszkańca, mierzony według standardów siły nabywczej (SSN) i obliczany na podstawie danych liczbowych dla Unii za lata 2015–2017, wynosi mniej niż 90 % średniego DNB na mieszkańca UE–27 w tym samym okresie odniesienia.
42. *[p.m. Skutki aktualizacji statystycznej w porównaniu z wnioskiem Komisji.]*

Metodologia alokacji zasobów ogólnych dla każdego państwa członkowskiego na lata 2021–2027:

Metoda alokacji dla słabiej rozwiniętych regionów kwalifikujących się w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”

43. Alokacja każdego państwa członkowskiego stanowi sumę alokacji na poszczególne kwalifikujące się regiony danego państwa, obliczoną z zastosowaniem poniższych działań:
- a) określenie kwoty bezwzględnej rocznie (w EUR) otrzymanej przez pomnożenie liczby ludności danego regionu przez różnicę między PKB na mieszkańca dla tego regionu, mierzonym według SSN, a średnim PKB na mieszkańca dla UE–27, mierzonym według SSN;

- b) przypisanie wartości procentowej powyższej kwocie bezwzględnej w celu określenia puli środków finansowych dla tego regionu; ta wartość procentowa ma charakter progresywny, aby odzwierciedlić względną zamożność – mierzoną według SSN – państwa członkowskiego, w którym położony jest dany kwalifikujący się region, w stosunku do średniej UE-27, tzn.:
- i. dla regionów w państwach członkowskich, których poziom DNB na mieszkańca jest niższy niż [82] % średniej UE: [2,8] %;
 - ii. dla regionów w państwach członkowskich, których poziom DNB na mieszkańca mieści się pomiędzy [82] % a [99] % średniej UE: [1,2] %;
 - iii. dla regionów w państwach członkowskich, których poziom DNB na mieszkańca jest wyższy niż [99] % średniej UE: [0,7] %;
- c) do kwoty otrzymanej w lit. b) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości [570] EUR na każdego bezrobotnego rocznie, w odniesieniu do liczby bezrobotnych w tym regionie przewyższającej liczbę osób, które byłyby bezrobotne przy zastosowaniu średniej stopy bezrobocia wszystkich regionów słabiej rozwiniętych w UE;
- d) do kwoty otrzymanej w lit. c) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości [570] EUR na każdego młodego bezrobotnego (grupa wiekowa 15–24) rocznie, w odniesieniu do liczby młodych bezrobotnych w tym regionie przewyższającej liczbę osób, które byłyby bezrobotne przy zastosowaniu średniej stopy bezrobocia młodzieży dla wszystkich regionów słabiej rozwiniętych w UE;
- e) do kwoty otrzymanej w lit. d) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości [250] EUR na osobę (grupa wiekowa 25–64) rocznie, w odniesieniu do liczby osób w tym regionie, którą należałoby odliczyć, aby osiągnąć średni poziom odsetka osób z niskim wykształceniem (poniżej wykształcenia podstawowego, wykształcenie podstawowe oraz wykształcenie średnie I stopnia) wszystkich regionów słabiej rozwiniętych w UE;

- f) do kwoty otrzymanej w lit. e) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę [1] EUR na tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla rocznie, w odniesieniu do – obliczonej na podstawie odsetka ludności danego regionu – części całkowitej liczby ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, o jaką państwo członkowskie przekracza docelową wielkość emisji gazów cieplarnianych poza systemem handlu emisjami wyznaczoną na 2030 r. zgodnie z propozycją Komisji z 2016 r.;
- g) do kwoty otrzymanej w lit. f) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości [405] EUR na osobę rocznie, w odniesieniu do odsetka ludności regionów z migracją netto spoza UE do danego państwa członkowskiego od dnia 1 stycznia 2013 r.

Metoda alokacji dla regionów w okresie przejściowym kwalifikujących się w ramach celu

„Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”

44. Alokacja każdego państwa członkowskiego stanowi sumę alokacji na poszczególne kwalifikujące się regiony danego państwa, obliczoną z zastosowaniem poniższych działań:
- a) określenie teoretycznych minimalnych i maksymalnych poziomów intensywności pomocy na każdy kwalifikujący się region w okresie przejściowym. Minimalny poziom wsparcia określa się za pomocą wstępnego średniego poziomu intensywności pomocy na mieszkańca w odniesieniu do wszystkich regionów lepiej rozwiniętych, tzn. [16,7] EUR na mieszkańca rocznie. Maksymalny poziom wsparcia odnosi się do teoretycznego regionu o PKB na mieszkańca równym 75 % średniej UE-27 i jest obliczany z wykorzystaniem metody określonej w pkt 43 lit. a) i b) powyżej. Z kwoty uzyskanej dzięki zastosowaniu tej metody uwzględnia się [60] %;
 - b) obliczenie początkowych alokacji regionalnych, z uwzględnieniem regionalnego PKB na mieszkańca (mierzonego według SSN) za pomocą liniowej interpolacji względnego PKB na mieszkańca dla danego regionu w porównaniu z UE-27;

- c) do kwoty otrzymanej w lit. b) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości [560] EUR na każdego bezrobotnego rocznie, w odniesieniu do liczby bezrobotnych w tym regionie przewyższającej liczbę osób, które byłyby bezrobotne przy zastosowaniu średniej stopy bezrobocia wszystkich regionów słabiej rozwiniętych w UE;
- d) do kwoty otrzymanej w lit. c) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości [560] EUR na każdego młodego bezrobotnego (grupa wiekowa 15–24) rocznie, w odniesieniu do liczby młodych bezrobotnych w tym regionie przewyższającej liczbę osób, które byłyby bezrobotne przy zastosowaniu średniej stopy bezrobocia młodzieży dla wszystkich regionów słabiej rozwiniętych;
- e) do kwoty otrzymanej zgodnie z lit. d) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości [250] EUR na osobę (grupa wiekowa 25–64) rocznie, w odniesieniu do liczby osób w tym regionie, którą należałoby odliczyć, aby osiągnąć średni poziom odsetka osób z niskim wykształceniem (poniżej wykształcenia podstawowego, wykształcenie podstawowe oraz wykształcenie średnie I stopnia) wszystkich regionów słabiej rozwiniętych;
- f) do kwoty otrzymanej zgodnie z lit. e) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę [1] EUR na tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla rocznie, w odniesieniu do – obliczonej na podstawie odsetka ludności danego regionu – części całkowitej ilości ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, o jaką państwo członkowskie przekracza docelową wielkość emisji gazów cieplarnianych poza systemem handlu emisjami wyznaczoną na 2030 r. zgodnie z propozycją Komisji z 2016 r.;
- g) do kwoty otrzymanej zgodnie z lit. f) dodaje się kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości [405] EUR na osobę rocznie, w odniesieniu do odsetka ludności regionu z migracją netto spoza UE do danego państwa członkowskiego od dnia 1 stycznia 2013 r.

Metoda alokacji dla regionów lepiej rozwiniętych kwalifikujących się w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”

45. Łączną wstępną teoretyczną pulę środków finansowych otrzymuje się poprzez pomnożenie intensywności pomocy w wysokości [16,7] EUR na mieszkańca rocznie przez liczbę kwalifikującej się ludności.
46. Udział każdego zainteresowanego państwa członkowskiego równy będzie sumie udziałów jego kwalifikujących się regionów, które określa się na podstawie następujących kryteriów, z zastosowaniem wskazanej wagi:
- a) całkowita liczba ludności w regionie (waga [20] %);
 - b) liczba bezrobotnych w regionach poziomu NUTS 2 o stopie bezrobocia przekraczającej średnią wszystkich regionów lepiej rozwiniętych (waga [15] %);
 - c) zatrudnienie, jakie należy dodać, aby osiągnąć średni wskaźnik zatrudnienia (w wieku 20–64 lata) wszystkich regionów lepiej rozwiniętych (waga [20] %);
 - d) liczba osób w wieku 30–34 lata, które osiągnęły poziom wykształcenia wyższego i które należy dodać, aby osiągnąć średni odsetek osób z wyższym wykształceniem (w wieku 30–34 lata) wszystkich regionów lepiej rozwiniętych (waga [20] %);
 - e) liczba osób przedwcześnie kończących kształcenie i szkolenie (w wieku 18–24 lata), które należy odliczyć, aby osiągnąć średni odsetek osób przedwcześnie kończących kształcenie i szkolenie (w wieku 18–24 lata) wszystkich regionów lepiej rozwiniętych (waga [15] %);
 - f) różnica między zaobserwowanym PKB regionu (mierzonym według SSN) a teoretycznym regionalnym PKB, gdyby dany region miał taki sam PKB na mieszkańca jak najzamożniejszy region na poziomie NUTS 2 (waga [7,5] %);
 - g) liczba ludności regionów na poziomie NUTS 3 o gęstości zaludnienia poniżej 12,5 mieszk./km² (waga [2,5] %).
47. Do kwot regionu na poziomie NUTS 2 otrzymanych zgodnie z pkt (46) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę [1] EUR na tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla rocznie, w odniesieniu do – obliczonej na podstawie odsetka ludności danego regionu – części całkowitej liczby ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, o jaką państwo członkowskie przekracza docelową wielkość emisji gazów cieplarnianych poza systemem handlu emisjami wyznaczoną na 2030 r., zgodnie z propozycją Komisji z 2016 r.

48. Do kwot regionu na poziomie NUTS 2 otrzymanych zgodnie z pkt (47) dodaje się kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości [405] EUR na osobę rocznie, w odniesieniu do odsetka ludności regionu z migracją netto spoza UE do danego państwa członkowskiego od dnia 1 stycznia 2013 r.

Metoda alokacji dla państw członkowskich kwalifikujących się do wsparcia z Funduszu Spójności

49. Pula środków finansowych zostanie otrzymana poprzez pomnożenie średniego poziomu intensywności pomocy w wysokości [62,9] EUR na mieszkańca rocznie przez liczbę kwalifikującej się ludności. Alokacja takiej teoretycznej puli środków finansowych na każde kwalifikujące się państwo członkowskie odpowiada wielkości procentowej opartej na liczbie jego ludności, powierzchni i poziomie zamożności kraju, a obliczanej w następujący sposób:
- a) obliczenie średniej arytmetycznej udziałów liczby ludności i powierzchni tego państwa członkowskiego w całkowitej liczbie ludności i całkowitej powierzchni wszystkich kwalifikujących się państw członkowskich. Jeżeli jednak udział danego państwa członkowskiego w całkowitej liczbie ludności przewyższa jego udział w całkowitej powierzchni pięciokrotnie lub bardziej, odzwierciedlając niezwykle dużą gęstość zaludnienia, w tym działaniu będzie wykorzystywać się tylko udział całkowitej liczby ludności;
 - b) skorygowanie uzyskanych w ten sposób wskaźników procentowych o współczynnik stanowiący jedną trzecią wartości procentowej, o jaką DNB na mieszkańca (mierzony według SSN) tego państwa członkowskiego w okresie 2015–2017 jest większy lub mniejszy od średniego DNB na mieszkańca wszystkich kwalifikujących się państw członkowskich (średnia wyrażona jest jako 100%).

Dla każdego kwalifikującego się państwa członkowskiego udział Funduszu Spójności nie będzie większy niż jedna trzecia łącznej alokacji minus alokacja w ramach celu „Europejski rozwój terytorialny” po zastosowaniu pkt 52–58. Dostosowanie to proporcjonalnie zwiększy wszystkie inne przesunięcia wynikające z pkt 43–48.

Metoda alokacji dla celu „Europejska współpraca terytorialna”

50. Alokację zasobów na państwo członkowskie, obejmującą współpracę transgraniczną, transnarodową i współpracę z regionami najbardziej oddalonymi, określa się jako ważoną sumę udziałów, które ustala się na podstawie następujących kryteriów, z zastosowaniem wskazanej wagi:
- a) całkowita liczba ludności wszystkich regionów przygranicznych na poziomie NUTS 3 oraz pozostałych regionów na poziomie NUTS 3, w których co najmniej połowa mieszkańców regionu zamieszkuje w odległości do [25] km od granicy (waga [45,8] %);
 - b) [liczba mieszkańców zamieszkałych w odległości do [25] km od granicy (waga [30,5] %);]
 - c) całkowita liczba ludności państw członkowskich (waga [20] %);
 - d) całkowita liczba ludności regionów najbardziej oddalonych (waga [3,7] %).

Udział komponentu transgranicznego odpowiada sumie wag kryteriów a) i b). Udział komponentu transnarodowego odpowiada wadze kryterium c). Udział komponentu dotyczącego współpracy z regionami najbardziej oddalonymi odpowiada wadze kryterium d).

Metoda alokacji dla dodatkowego finansowania dla regionów najbardziej oddalonych wskazanych w art. 349 TFUE i dla regionów na poziomie NUTS 2 spełniających kryteria określone w art. 2 protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r.

51. Szczególną dodatkową alokację, w której intensywność pomocy wyniesie [30] EUR na mieszkańca rocznie, otrzymają najbardziej oddalone regiony na poziomie NUTS 2 i północne słabo zaludnione regiony na poziomie NUTS 2. Alokacja ta zostanie rozdzielona na regiony i państwa członkowskie w sposób proporcjonalny do całkowitej liczby ludności tych regionów.

Minimalny i maksymalny poziom przesunięć z funduszy wspierających spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną (górny limit i siatki bezpieczeństwa)

52. Aby przyczynić się do uzyskania odpowiedniej koncentracji środków przeznaczonych na spójność w najsłabiej rozwiniętych regionach i państwach członkowskich oraz do zmniejszania dysproporcji w poziomach średniej intensywności pomocy na mieszkańca, maksymalny poziom przesunięcia z funduszy (górny limit) do każdego poszczególnego państwa członkowskiego zostanie określony jako odsetek PKB danego państwa członkowskiego, przy czym te wartości procentowe będą się kształtować w następujący sposób:
- a) dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (w SSN) w latach 2015–2017 jest niższy niż [60] % średniej UE–27: [2,3] % ich PKB;
 - b) dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (w SSN) w latach 2015–2017 jest równy [60] % lub wyższy, ale niższy niż [65] % średniej UE–27: [2,0] % ich PKB;
 - c) dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (w SSN) w latach 2015–2017 jest równy [65] % lub wyższy, ale niższy niż [70] % średniej UE–27: [1,55] % ich PKB;
 - d) dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (w SSN) w latach 2015–2017 jest równy [70] % średniej UE–27 lub wyższy: [1,50] % ich PKB.

Górny limit będzie miał zastosowanie w stosunku rocznym względem prognoz PKB sporządzanych przez Komisję Europejską i – w stosownych przypadkach – będzie skutkował proporcjonalnym zmniejszaniem wszystkich przesunięć (z wyjątkiem regionów lepiej rozwiniętych i celu „Europejska współpraca terytorialna”) do danego państwa członkowskiego, tak by uzyskać maksymalny poziom przesunięcia.

53. Zasady określone w pkt 52 nie mogą skutkować krajowymi alokacjami wyższymi niż [107] % ich poziomu w ujęciu realnym w okresie programowania 2014–2020. Dostosowanie to będzie miało zastosowanie proporcjonalnie do wszystkich przesunięć (z wyjątkiem celu „Europejski rozwój terytorialny”) do danego państwa członkowskiego, tak by uzyskać maksymalny poziom przesunięcia.

54. Aby skonsolidować wysiłki na rzecz konwergencji i zapewnić, by przejście przebiegało sprawnie i stopniowo, minimalna łączna alokacja z funduszy dla danego państwa członkowskiego wyniesie [73] % jego indywidualnej łącznej alokacji w latach 2014–2020. Dostosowania konieczne, by spełnić ten wymóg, będą stosowane proporcjonalnie do alokacji z funduszy, z wyjątkiem alokacji w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”.
55. Maksymalna łączna alokacja z funduszy dla państwa członkowskiego, którego DNB na mieszkańca (w SSN) wynosi co najmniej [120] % średniej UE–27, wyniesie [92] % jego indywidualnej łącznej alokacji w latach 2014–2020. Dostosowania konieczne, by spełnić ten wymóg, będą stosowane proporcjonalnie do alokacji z funduszy, z wyjątkiem alokacji w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”.

Dodatkowe przepisy dotyczące alokacji

56. Dla wszystkich regionów, które zostały sklasyfikowane jako słabiej rozwinięte w okresie programowania 2014–2020, ale których PKB na mieszkańca jest wyższy niż 75 % średniej UE–27, minimalny roczny poziom wsparcia w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” będzie odpowiadał [60] % ich poprzedniej indykatywnej średniej alokacji rocznej w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” obliczonej przez Komisję w kontekście wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020.
57. Żaden region w okresie przejściowym nie otrzyma kwoty mniejszej od tej, jaką by otrzymał, gdyby był regionem lepiej rozwiniętym.
58. Ogółem [100] mln EUR zostanie przydzielone na program PEACE PLUS w celu wspierania pokoju i pojednania oraz kontynuacji współpracy transgranicznej Północ–Południe.

Stawki współfinansowania

59. Stawka współfinansowania na cel „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” nie będzie wyższa niż:
- a) 70 % dla regionów słabiej rozwiniętych;
 - b) 60 % dla regionów w okresie przejściowym, które w okresie programowania 2014–2020 były klasyfikowane jako regiony słabiej rozwinięte;

- c) 55 % dla regionów w okresie przejściowym;
- d) 40 % dla regionów lepiej rozwiniętych.

Stawki współfinansowania dla regionów najbardziej oddalonych nie będą wyższe niż 70 %.

Stawka współfinansowania dla Funduszu Spójności nie będzie wyższa niż 70 %.

Zastosowanie mogą mieć wyższe stawki współfinansowania na rzecz priorytetów wspierających innowacyjne działania oraz na rzecz wsparcia dla najbardziej potrzebujących w ramach EFS+.

Stawka współfinansowania dla programów INTERREG nie będzie wyższa niż 70 %.

Zastosowanie mogą mieć wyższe stawki współfinansowania dla programów zewnętrznej współpracy transgranicznej w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (INTERREG).

Działania w zakresie pomocy technicznej realizowane z inicjatywy lub w imieniu Komisji mogą być finansowane w 100 %.

Działania związane z należytyim zarządzaniem gospodarczym

60. Należy utrzymać mechanizmy zapewniające powiązanie unijnych polityk finansowania z zarządzaniem gospodarczym w Unii, umożliwiając Komisji wnoszenie o przegląd lub zmiany odnośnych programów w celu wsparcia realizacji stosownych zaleceń Rady lub zmaksymalizowania wpływu funduszy na wzrost i konkurencyjność; lub wystąpienie do Rady z wnioskiem, by zawiesić całość lub część zobowiązań lub płatności na jeden lub więcej programów w danym państwie członkowskim, w przypadku gdy to państwo członkowskie nie podejmie skutecznych działań w kontekście procesu zarządzania gospodarczego.

Stawki płatności zaliczkowych

61. Komisja wypłaci płatności zaliczkowe na podstawie łącznego wsparcia z funduszy, określonego w decyzji zatwierdzającej dany program. Płatności zaliczkowe dla każdego z funduszy będą dokonywane w rocznych ratach, z zastrzeżeniem dostępności środków, w następujący sposób:
- a) 2021: 0,5 %;
 - b) 2022: 0,5 %;
 - c) 2023: 0,5 %;
 - d) 2024: 0,5 %;
 - e) 2025: 0,5 %;
 - f) 2026: 0,5 %.

Płatności zaliczkowe dla celu „Europejska współpraca terytorialna” (INTERREG) będą dokonywane w rocznych ratach, z zastrzeżeniem dostępności środków, w następujący sposób:

- a) 2021: 1 %;
- b) 2022: 1 %;
- c) 2023: 3 %;
- d) 2024: 3 %;
- e) 2025: 3 %;
- f) 2026: 3 %.

W odniesieniu do Funduszu Azylu i Migracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz zostanie określona szczególna stawka płatności zaliczkowych.

Zasady dotyczące umorzeń

62. Każda kwota w programie, która nie została wykorzystana na płatność zaliczkową lub w odniesieniu do której wniosek o płatność nie został przedłożony do dnia 31 grudnia drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym zaciągnięto zobowiązania budżetowe na lata 2022–2026, zostanie umorzona. Kwoty ujęte we wnioskach o płatność muszą również spełniać warunki podstawowe w celu uniknięcia umorzenia. Aby zapewnić sprawne przejście, 25 % zobowiązań budżetowych na 2021 r. zostanie dodane do każdego zobowiązania budżetowego na lata 2022–2025 do celów obliczenia kwot, które mają zostać pokryte z płatności zaliczkowych lub z wniosku o płatność w terminie dotyczącym zobowiązania budżetowego na te lata. Kwota, która ma zostać objęta płatnością zaliczkową lub wnioskami o płatność w terminie w terminie dotyczącym zobowiązań budżetowych w odniesieniu do zobowiązania budżetowego na 2022 r. wynosi 70 % tego zobowiązania. 10 % zobowiązań budżetowych na 2022 r. zostanie dodane do każdego zobowiązania budżetowego na lata 2023–2025 do celów obliczenia kwot do pokrycia.
63. Aby uwzględnić udział podmiotów spoza UE w realizacji programów INTERREG wspieranych z instrumentu finansowania zewnętrznego Unii, każda kwota, która nie została wykorzystana na płatność zaliczkową lub w odniesieniu do której wniosek o płatność nie został przedłożony do dnia 31 grudnia trzeciego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym zaciągnięto zobowiązania budżetowe na lata 2021–2026, zostanie umorzona.

Koncentracja tematyczna wsparcia z EFRR

64. W odniesieniu do programów realizowanych w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” łączne zasoby EFRR w każdym państwie członkowskim zostaną skoncentrowane albo na poziomie krajowym albo regionalnym w następujący sposób:
- a) państwa członkowskie, których wskaźnik dochodu narodowego brutto jest równy 100 % lub wyższy, lub regiony lepiej rozwinięte przydzielą co najmniej 85 % swojej łącznej kwoty zasobów z EFRR – przydzielonej im w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna – na „inteligentne” i „zielone” cele, a co najmniej 30 % na cele „zielone”;
 - b) państwa członkowskie, których wskaźnik dochodu narodowego brutto jest równy 75 % lub wyższy, ale niższy niż 100 %, lub regiony w okresie przejściowym przydzielą co najmniej 45 % swojej łącznej kwoty zasobów z EFRR – przydzielonej im w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna – na cele „inteligentne” i co najmniej 30 % na cele „zielone”;
 - c) państwa członkowskie, których wskaźnik dochodu narodowego brutto jest niższy niż 75 %, lub regiony słabiej rozwinięte przydzielą co najmniej 35 % swojej łącznej przydzielonej im kwoty zasobów z EFRR – na priorytety inne niż pomoc techniczna – na cele „inteligentne” cele i co najmniej 30 % na cele „zielone”.

Państwa członkowskie zdecydują na początku okresu programowania o poziomie – krajowym lub regionalnym – do którego miałyby zastosowanie koncentracja tematyczna. Jeżeli dane państwo członkowskie zdecyduje o ustanowieniu koncentracji tematycznej na poziomie regionalnym, jej wymogi zostaną określone dla wszystkich regionów tego państwa członkowskiego należących do tej samej kategorii rozwoju.

Jeżeli udział zasobów Funduszu Spójności przydzielonych na wspieranie realizacji celu „zielonego” jest wyższy niż 50 %, wówczas różnicę można zaliczyć na poczet osiągnięcia minimalnych udziałów środków z EFRR.

Do celów niniejszego punktu wskaźnik dochodu narodowego brutto oznacza stosunek dochodu narodowego brutto na mieszkańca w danym państwie członkowskim, mierzony według standardów siły nabywczej i obliczony na podstawie danych liczbowych dla Unii za lata 2015–2017, do średniego dochodu narodowego brutto na mieszkańca – mierzonego według standardów siły nabywczej – w 27 państwach członkowskich dla tego samego okresu odniesienia.

Wsparcie dla społeczności Turków cypryjskich

65. Dział ten będzie również finansował wsparcie dla społeczności Turków cypryjskich.

Unia gospodarcza i walutowa

66. [Instrument budżetowy na rzecz konwergencji i konkurencyjności (BICC) będzie wspierać reformy strukturalne i inwestycje publiczne za pomocą spójnego pakietu. Państwa członkowskie strefy euro przedstawią strategiczne wskazówki poprzez wzmocnione zalecenie dla strefy euro. Przedmiotowy instrument będzie miał zastosowanie do wszystkich państw członkowskich strefy euro oraz do państw członkowskich uczestniczących w ERM II na zasadzie dobrowolności. Łączna pula środków finansowych dla BICC na lata 2021–2027 wyniesie [12 903] mln EUR. Ewentualne dodatkowe dobrowolne wpłaty na rzecz instrumentu mogłyby być przekazywane poprzez zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel, które będą wykorzystywane zgodnie z przepisami i do celów BICC.
67. W ramach BICC, dla każdego kwalifikującego się państwa członkowskiego dostępna będzie maksymalna kwota wkładu finansowego, obliczana na podstawie odsetka ludności i odwrotności PKB na mieszkańca w odniesieniu do co najmniej 80 % środków finansowych, przy jednoczesnym zapewnieniu, by maksymalna alokacja stanowiła co najmniej 70 % udziału DNB każdego kwalifikującego się państwa członkowskiego w łącznym DNB strefy euro. W ramach BICC stawka współfinansowania krajowego zostanie ustalona na poziomie 25 %. W przypadku państw członkowskich doświadczających poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej stawka współfinansowania krajowego byłaby zmniejszona do 12,5 %.]
68. [Instrument na rzecz konwergencji i reform (CRI) będzie dostępny dla państw członkowskich, których walutą nie jest euro, których dochód narodowy brutto (DNB) na mieszkańca znajduje się poniżej średniego DNB strefy euro oraz które nie poinformowały Komisji o zamiarze uczestnictwa w BICC na podstawie [art. 7b ust. 3]. Łączna pula środków finansowych dla CRI na lata 2021–2027 wyniesie [5 511] mln EUR.
69. W ramach CRI, dla każdego kwalifikującego się państwa członkowskiego dostępna będzie maksymalna kwota wkładu finansowego, obliczana na podstawie [odsetka ludności i odwrotności PKB na mieszkańca]. W odniesieniu do tych państw członkowskich, które nie uczestniczą ani w BICC, ani w CRI, należy określić mechanizm finansowy w celu uregulowania kwestii ich całkowitej odpowiedzialności finansowej w odniesieniu do BICC].

70. Instrument Wsparcia Technicznego poprawi zdolności administracyjne państw członkowskich w zakresie formułowania, opracowywania i wdrażania reform. Będzie on dostępny dla wszystkich państw członkowskich, a jego pula środków finansowych na lata 2021–2027 wyniesie [767] mln EUR.

Inwestowanie w ludzi, spójność społeczną i wartości

71. EFS+ zapewni kompleksowe wsparcie na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, podnoszenia kwalifikacji i zmiany kwalifikacji pracowników, włączenia społecznego i ograniczania ubóstwa[w tym ubóstwa dzieci,] poprzez połączenie istniejących programów: Europejskiego Funduszu Społecznego, Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, programu na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych oraz programu działań w dziedzinie zdrowia.

Łączna pula środków finansowych dla EFS+ na lata 2021–2027 wyniesie [87 300] mln EUR, z czego:

- [1 042] mln EUR na komponent EFS+ w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego;
- [86 300] mln EUR na komponent EFS+ w ramach zarządzania dzielonego w obrębie celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”.

Komponent dotyczący zarządzania dzielonego będzie nadal objęty podziałem wraz z EFRR i Funduszem Spójności.

72. W odniesieniu do zasobów EFS+ w ramach zarządzania dzielonego każde państwo członkowskie przydzieli:
- a) co najmniej [25] % na cele szczegółowe dotyczące włączenia społecznego, w tym integracji migrantów;
 - b) co najmniej [2] % na cel szczegółowy dotyczący deprivacji materialnej;
 - c) co najmniej [10] % na działania ukierunkowane na młodzież niekształcąca się, niepracującą ani nie szkolącą się (NEET) w przypadku gdy wskaźnik NEET jest powyżej średniej UE.

73. W oparciu o istniejący program Erasmus+ nowy program zapewni możliwości nauki i mobilności dla uczniów, uczniów zawodu, młodzieży, studentów i nauczycieli. Będzie on silnie ukierunkowany na włączenie ludzi mających mniejsze szanse i i zwiększy możliwości współpracy transnarodowej uczelni oraz instytucji kształcenia i szkolenia zawodowego. Erasmus+ będzie nadal wspierał współpracę w dziedzinie sportu.
74. Dział ten będzie również zapewniał finansowanie na rzecz Europejskiego Korpusu Solidarności, programu „Kreatywna Europa”, a także Funduszu Sprawiedliwości, Praw i Wartości oraz programu Perykles IV.

DZIAŁ 3 – ZASOBY NATURALNE I ŚRODOWISKO

75. Finansowanie w tym dziale koncentruje się na zapewnieniu wartości dodanej za pomocą zmodernizowanej, zrównoważonej polityki rolnej, morskiej i rybołówstwa, a także poprzez intensyfikowanie działań w dziedzinie klimatu oraz wspieranie ochrony środowiska i różnorodności biologicznej. Uwzględnianie problematyki klimatu w całym budżecie oraz ściślejsza integracja celów środowiskowych sprawia, że niniejszy dział odgrywa kluczową rolę w realizacji ambitnego celu zakładającego, że co najmniej 25 % unijnych wydatków przyczynia się do realizacji celów klimatycznych.
76. Środki na zobowiązania w tym dziale, na który składają się polityka rolna i morska, a także działania na rzecz środowiska i klimatu, nie przekroczą [346 582] mln EUR, z czego [254 247] mln EUR zostanie przydzielonych na wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie:

ZASOBY NATURALNE I ŚRODOWISKO						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
X	X	X	X	X	X	X
w tym: Wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie						
X	X	X	X	X	X	X

Wspólna polityka rolna

77. Zreformowana i zmodernizowana wspólna polityka rolna (WPR) zapewni dostęp do bezpiecznej, wysokiej jakości, przystępnej cenowo, pożywnej i zróżnicowanej żywności. Będzie wspierać przejście na zrównoważony pod względem ekonomicznym, środowiskowym i społecznym oraz zorientowany na rynek sektor rolniczy, a także dynamiczny rozwój obszarów wiejskich. WPR będzie nadal realizować cele określone w Traktatach i zapewniać odpowiedni poziom życia dla społeczności rolniczej. WPR będzie również w pełni uwzględniać wymagania w zakresie dobrostanu zwierząt. Należy brać pod uwagę strukturę społeczną rolnictwa oraz różnice strukturalne i przyrodnicze między poszczególnymi regionami rolniczymi.
78. Nowy model realizacji łączący oba filary w ramach jednolitego instrumentu programowania, czyli planu strategicznego WPR, zapewni osiągnięcie wspólnych celów określonych na szczęblu UE. Nowy model realizacji zapewni większą elastyczność państwom członkowskim i przyczyni się do uproszczenia. Udział wydatków na WPR, które mają zostać przeznaczone na działania w dziedzinie klimatu, wyniesie 40 %.
79. Wspólna polityka rolna na lata 2021–2027 nadal będzie się opierała na dwóch filarach:
- Filar I (środki rynkowe i płatności bezpośrednie) zapewni bezpośrednie wsparcie rolnikom i finansowanie środków rynkowych. Przyczyni się, w szczególności za pomocą nowej struktury środowiskowej, do osiągnięcia wyższego poziomu ambicji w dziedzinie środowiska i klimatu w ramach wspólnej polityki rolnej. Środki w filarze I będą – podobnie jak w bieżącym okresie finansowania – w całości finansowane z budżetu UE.
 - Filar II (rozwój obszarów wiejskich) zapewni konkretne dobra publiczne związane z klimatem i środowiskiem, zwiększy konkurencyjność sektora rolnictwa i leśnictwa, będzie wspierał zróżnicowanie działalności gospodarczej oraz jakość życia i pracy na obszarach wiejskich, w tym na obszarach, na których występują szczególne ograniczenia. Środki w filarze II będą współfinansowane przez państwa członkowskie.

Filar I

Konwergencja zewnętrzna

80. Kontynuowana będzie konwergencja zewnętrzna płatności bezpośrednich. We wszystkich państwach członkowskich, w których płatności bezpośrednie na hektar wynoszą mniej niż 90 % średniej UE, różnica między obecną średnią wysokością płatności bezpośrednich a 90 % średniej UE zostanie zmniejszona o 50 % w sześciu równych etapach, począwszy od 2022 r. Konwergencja ta będzie finansowana proporcjonalnie przez wszystkie państwa członkowskie. [Wszystkie państwa członkowskie otrzymają gwarancję osiągnięcia poziomu płatności bezpośrednich w wysokości [X]/ha do 2027 r. na podstawie potencjalnie kwalifikowalnego obszaru z 2016 r., przed zmianami wynikającymi z kwoty przesuniętej między dwoma filarami WPR.]

Górny limit płatności bezpośrednich dla dużych gospodarstw

81. Górny limit płatności bezpośrednich dla dużych beneficjentów zostanie wprowadzony na poziomie [100 000] EUR. Będzie on miał zastosowanie wyłącznie do podstawowego wsparcia dochodu do celów stabilności. Stosując górny limit, państwa członkowskie mogą – na zasadzie dobrowolności – odliczyć wszystkie koszty związane z pracą od kwoty podstawowego wsparcia dochodu do celów stabilności na każdego beneficjenta.

Rezerwa rolna i dyscyplina finansowa

82. Na początku każdego roku w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) zostanie ustanowiona rezerwa przeznaczona na wsparcie sektora rolnego w celu zarządzania rynkiem lub stabilizacji rynku lub w przypadku kryzysów mających wpływ na produkcję rolną lub dystrybucję produktów rolnych („rezerwa rolna”). Wysokość rezerwy rolnej na początku każdego roku w latach 2021–2027 wyniesie [450] mln EUR w cenach bieżących. Niewykorzystane kwoty z rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym w roku budżetowym 2020 zostaną przeniesione na rok budżetowy 2021 w celu utworzenia rezerwy (dokładne lata należy zsynchronizować z okresem przejściowym WPR). Środki, na które nie zaciągnięto zobowiązań z tytułu rezerwy rolnej, zostaną przeniesione w celu sfinansowania rezerwy rolnej. W przypadku wykorzystania rezerwy zostanie ona uzupełniona przy użyciu istniejących dochodów przeznaczonych na EFRG, marginesów dostępnych w ramach podpułapu EFRG lub, tylko w ostateczności, mechanizmu dyscypliny finansowej.

83. Mechanizm dyscypliny finansowej pozostanie w celu zapewnienia poszanowania podpułapu EFRG.

Elastyczność między filarami

84. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu jako dodatkowego wsparcia:

- w odniesieniu do środków objętych programowaniem w zakresie rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW w latach budżetowych 2022–2027 – maksymalnie do 15 % ich rocznych pułapów krajowych określonych w załączniku IV, po odliczeniu alokacji na bawełnę określonych w załączniku VI na lata kalendarzowe 2021–2026 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych. W związku z tym odnośna kwota nie będzie już dostępna na przyznawanie płatności bezpośrednich. Podany próg można zwiększyć o 15 punktów procentowych, pod warunkiem że państwa członkowskie wykorzystają odpowiadające temu zwiększenie na interwencje finansowane z EFRROW i ukierunkowane na konkretne cele środowiskowe i związane z klimatem, oraz o 2 punkty procentowe, pod warunkiem że państwa członkowskie wykorzystają odpowiadające temu zwiększenie na interwencje finansowane z EFRROW na rzecz wsparcia młodych rolników;
- maksymalnie do 15 % alokacji danego państwa członkowskiego na EFRROW w latach budżetowych 2022–2027 – na potrzeby alokacji danego państwa członkowskiego na płatności bezpośrednie określone w załączniku IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych na lata kalendarzowe 2021–2026. W związku z tym odnośna kwota nie będzie już dostępna na wsparcie w ramach rozwoju obszarów wiejskich.

Filar II

Rozdział wsparcia na rozwój obszarów wiejskich

85. Alokacja na EFRROW w latach 2021–2027 wyniesie [80 037] mln EUR, z czego 0,25 % zostanie wykorzystanych na pomoc techniczną ze strony Komisji.

Płatności zaliczkowe na rzecz rozwoju obszarów wiejskich

86. Kwota początkowych płatności zaliczkowych będzie wypłacana w ratach w następujący sposób:
- a. w 2021 r.*: 1 % kwoty wsparcia z EFRROW na cały okres trwania planu strategicznego WPR;
 - b. w 2022 r.*: 1 % kwoty wsparcia z EFRROW na cały okres trwania planu strategicznego WPR;
 - c. w 2023 r.*: 1 % kwoty wsparcia z EFRROW na cały okres trwania planu strategicznego WPR.
- * (Dokładne lata należy zsynchronizować z okresem przejściowym WPR).

Stawki współfinansowania wsparcia na rozwój obszarów wiejskich

87. Maksymalna stawka wkładu EFRROW, która zostanie ustanowiona w planach strategicznych WPR, wyniesie:
- a. 70 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w regionach najbardziej oddalonych oraz na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 229/2013;
 - b. 70 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w regionach słabiej rozwiniętych;
 - c. 55 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w regionach w okresie przejściowym;
 - d. 65 % kwalifikowalnych wydatków na płatności dla obszarów, gdzie występują ograniczenia naturalne lub inne ograniczenia specyficzne dla obszaru;
 - e. 43 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w pozostałych regionach.

Minimalna stawka wkładu EFRROW wyniesie 20 %. Wyższa stawka współfinansowania w wysokości 80 % będzie miała zastosowanie do zobowiązań środowiskowych, klimatycznych i innych zobowiązań w dziedzinie zarządzania; do niekorzystnych warunków specyficznych dla danego obszaru wynikających z określonych obowiązkowych wymogów; do inwestycji nieprodukcyjnych; do wsparcia na rzecz europejskiego partnerstwa innowacyjnego oraz do inicjatywy LEADER. 100% współfinansowania ma zastosowanie do środków finansowych przesuniętych do EFRROW.

Zasady dotyczące umorzeń

88. Komisja automatycznie umarza każdą część zobowiązania budżetowego z tytułu interwencji na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w planie strategicznym WPR, która nie została wykorzystana na płatności zaliczkowe, ani na płatności okresowe w odniesieniu do wydatków poniesionych do dnia 31 grudnia drugiego roku następującego po roku, w którym zaciągnięto dane zobowiązanie budżetowe.

o

o o

89. W ramach finansowania tego działu wspierany będzie również Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR), a finansowanie będzie ukierunkowane na wspólną politykę rybołówstwa (WPRyb), politykę morską Unii i międzynarodowe zobowiązania Unii w dziedzinie zarządzania oceanami, zwłaszcza w kontekście Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Wspierane będą zatem zrównoważone połowy i akwakultura oraz zachowanie morskich zasobów biologicznych, a także lokalne społeczności, które są od nich zależne.
90. Z działu tego będzie ponadto finansowany Program działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE), który zapewni dodatkowe wsparcie na zachowanie różnorodności biologicznej, w tym obszary Natura 2000, oraz transformację Unii w czyste, energooszczędne, niskoemisyjne i odporne na zmianę klimatu społeczeństwo, oparte na gospodarce o obiegu zamkniętym.

DZIAŁ 4 – MIGRACJA I ZARZĄDZANIE GRANICAMI

91. Niniejszy dział finansuje środki związane z zarządzaniem granicami zewnętrznymi, migracją i azylem, przyczyniając się tym samym do realizacji celów określonych w planie z Bratysławy i w programie rzymskim. Skoordynowane działania na szczeblu UE przynoszą istotną unijną wartość dodaną, gdyż skuteczna kontrola granic zewnętrznych jest warunkiem niezbędnym zapewnienia skuteczniejszego zarządzania migracją i wysokiego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego, przy jednoczesnym zachowaniu zasady swobodnego przepływu osób i towarów w Unii. Programy w ramach tego działu pomogą Unii Europejskiej i jej państwom członkowskim skutecznie wdrażać kompleksowe podejście do kwestii migracji.
92. Środki na zobowiązania w tym dziale nie przekroczą [23 389] mln EUR:

MIGRACJA I ZARZĄDZANIE GRANICAMI						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
X	X	X	X	X	X	X

Migracja

93. Fundusz Azylu i Migracji będzie wspierał działania państw członkowskich służące zapewnieniu przyjmowania osób ubiegających się o azyl oraz zapewnieniu środków integracji. Będzie również wspierał rozwój wspólnej polityki azylowej i migracyjnej oraz ułatwiał skuteczne zarządzanie migracją zewnętrzną, w tym powrotami i wzmocnioną współpracą z państwami trzecimi. Zostaną zapewnione synergie z polityką spójności, która wspiera integrację społeczno-gospodarczą, z polityką zewnętrzną, która zajmuje się wymiarem zewnętrznym, w tym pierwotnymi przyczynami migracji, oraz za pomocą współpracy z państwami trzecimi w zakresie zarządzania migracją i bezpieczeństwa.

94. Alokacja na Fundusz Azylu i Migracji na lata 2021–2027 wynosi [9 205] mln EUR i zostanie wykorzystana w następujący sposób:

- (a) [5 523] mln EUR zostanie przydzielonych na rzecz programów krajowych realizowanych w ramach zarządzania dzielonego;
- (b) [3 682] mln EUR zostanie przydzielonych na instrument tematyczny.

Instrument tematyczny obejmuje specjalny, istotny komponent przeznaczony na dostosowane do potrzeb działania służące zajęciu się migracją zewnętrzną.

Alokacje dla państw członkowskich będą się opierać na obiektywnych kryteriach związanych z azylem, legalną migracją i integracją oraz przeciwdziałaniem migracji nieuregulowanej, łącznie z powrotami, i zostaną zaktualizowane w 2024 r. ze skutkiem od 2025 r. w oparciu o najnowsze dostępne dane statystyczne.

Zarządzanie granicami

95. Fundusz Zintegrowanego Zarządzania Granicami będzie zapewniał wsparcie na rzecz wspólnego obowiązku dotyczącego ochrony granic zewnętrznych, przy jednoczesnym zachowaniu swobodnego przepływu osób w Unii; będzie też ułatwiał legalną wymianę handlową, przyczyniając się do bezpiecznej i skutecznej unii celnej. Zostanie zapewniona synergia z instrumentami polityki zewnętrznej, aby przyczyniać się do ochrony granic i zarządzania migracją zewnętrzną w drodze współpracy z państwami trzecimi.

96. Alokacja na Fundusz Zintegrowanego Zarządzania Granicami na lata 2021–2027 wynosi [5 505] mln EUR i zostanie wykorzystana w następujący sposób:

- (a) [893] mln EUR na instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej;
- (b) [4 612] mln EUR na instrument wsparcia finansowego na rzecz zarządzania granicami i wiz, z czego:
 - [3 228] mln EUR zostanie przydzielonych na programy krajowe w ramach zarządzania dzielonego, z czego [139] mln EUR na specjalny program tranzytowy;
 - [1 384] mln EUR zostanie przydzielonych na instrument tematyczny.

Instrument tematyczny obejmuje specjalny, istotny komponent przeznaczony na dostosowane do potrzeb działania służące zajęciu się migracją zewnętrzną.

Alokacje dla państw członkowskich na podstawie lit. b) będą się opierać na obiektywnych kryteriach związanych z zewnętrznymi granicami lądowymi, zewnętrznymi granicami morskimi, portami lotniczymi i urzędami konsularnymi i zostaną zaktualizowane w 2024 r. ze skutkiem od 2025 r. w oparciu o najnowsze dostępne dane statystyczne dla tych kryteriów.

97. Uzupełnieniem tych środków będzie wzmocniona Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, która będzie dysponować łączną pulą środków finansowych w kwocie [6 148] mln EUR.

DZIAŁ 5 – BEZPIECZEŃSTWO I OBRONA

98. Na działania w ramach tego działu składają się programy ukierunkowane na bezpieczeństwo i obronę, w których współpraca na szczeblu Unii przynosi wysoką wartość dodaną, odzwierciedlając zmienioną sytuację geopolityczną i nowe priorytety polityczne UE. Chodzi tu m.in. o działania związane z bezpieczeństwem wewnętrznym, reagowaniem na kryzysy i likwidacją obiektów jądrowych, a także o działania w dziedzinie obronności.
99. Poziom zobowiązań dla tego działu nie przekroczy [14 691] mln EUR:

DZIAŁ 5 – BEZPIECZEŃSTWO I OBRONA						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
X	X	X	X	X	X	X

Bezpieczeństwo

100. W ramach finansowania niniejszego działu wspierany będzie Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego, który przyczyni się do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w Unii, w szczególności poprzez zapobieganie terroryzmowi i radykalizacji postaw oraz poważnej i zorganizowanej przestępczości i cyberprzestępczości oraz poprzez zwalczanie tych zjawisk, a także poprzez wspieranie i ochronę ofiar przestępstw. Finansowane będą również działania poświęcone zarządzaniu migracją zewnętrzną w odniesieniu do zwalczania nielegalnej migracji i handlu ludźmi.
101. Alokacja na Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego na lata 2021–2027 wynosi [1 705] mln EUR i zostanie wykorzystana w następujący sposób:
- (a) [1 194] mln EUR zostanie przydzielonych na rzecz programów krajowych realizowanych w ramach zarządzania dzielonego;
 - (b) [511] mln EUR zostanie przydzielonych na instrument tematyczny.

Instrument tematyczny obejmuje specjalny, istotny komponent przeznaczony na dostosowane do potrzeb działania służące zajęciu się migracją zewnętrzną.

102. Aby wspierać bezpieczeństwo jądrowe w Europie, zostanie udzielona szczególna pomoc na rzecz likwidacji następujących elektrowni jądrowych:

- [490] mln EUR dla elektrowni Ignalina na Litwie na lata 2021–2027;
- [50] mln EUR dla elektrowni Bohunice na Słowacji na lata 2021–2025, z maksymalną stawką wkładu UE równą 50 %;
- [57] mln EUR dla elektrowni Kozłoduj w Bułgarii na lata 2021–2027, z maksymalną stawką wkładu UE równą 50 %.

Ponadto zostanie zapewnione [448] mln EUR na likwidację instalacji własnych UE.

Obronność

103. Finansowanie w ramach tego działu będzie również obejmować wkład finansowy w wysokości [6 014] mln EUR na Europejski Fundusz Obronny, którego celem jest wzmacnianie konkurencyjności, wydajności i innowacyjności europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego poprzez wspieranie wspólnych działań i współpracy transgranicznej w całej Unii, na każdym etapie cyklu życia przemysłowego produktów i technologii obronnych. Sposób, w jaki zaprojektowano ten fundusz, zapewni udział wszystkich sektorów obronności bez względu na ich wielkość, łącznie z MŚP i spółkami o średniej kapitalizacji, w całej Unii, wzmacniając tym samym i poprawiając łańcuch dostaw i łańcuch wartości w sektorze obronności. Przyczyni się on do strategicznej autonomii Unii Europejskiej i zdolności do współpracy z partnerami strategicznymi, będzie też wspierał projekty zgodne z priorytetami w zakresie zdolności obronnych uzgodnionymi wspólnie przez państwa członkowskie, również w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, a szczególnie w kontekście planu rozwoju zdolności.

104. Wkład finansowy w kwocie [2 500] mln EUR zostanie przeznaczony na instrument „Łącząc Europę” w celu dostosowania sieci TEN-T na potrzeby mobilności wojskowej.

DZIAŁ 6 – SĄSIEDZTWO I ŚWIAT

105. W ramach tego działu finansowane są działania zewnętrzne Unii i jej pomoc dla krajów przygotowujących się do przystąpienia do Unii. Ścisła koordynacja między politykami zewnętrznymi i wewnętrznymi zapewni właściwą realizację Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, porozumienia klimatycznego z Paryża, globalnej strategii UE, Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju, europejskiej polityki sąsiedztwa, jak również działań w zakresie zewnętrznego wymiaru migracji, w tym ram partnerstwa z państwami trzecimi w dziedzinie migracji. Zmodernizowana polityka zewnętrzna wykaże unijną wartość dodaną poprzez zwiększenie skuteczności i widoczności oraz lepsze przygotowanie Unii do realizacji jej celów i wartości globalnie, w ścisłej koordynacji z państwami członkowskimi.
106. Wydatki na regiony Afryki Subsaharyjskiej, Karaibów i Pacyfiku obecnie finansowane z bieżącego Europejskiego Funduszu Rozwoju zostaną włączone do tego działu.
107. Środki na zobowiązania w tym dziale nie przekroczą [103 217] mln EUR:

SĄSIEDZTWO I ŚWIAT						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
X	X	X	X	X	X	X

Działania zewnętrzne

108. Aby zwiększyć spójność, przejrzystość, elastyczność i skuteczność unijnej współpracy zewnętrznej, większość istniejących instrumentów zostanie włączona do Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej, dysponującego łączną pulą środków finansowych w wysokości [75 492] mln EUR, z czego:
- (i) programy geograficzne: [57 374] mln EUR, z czego co najmniej [18 360] mln EUR na sąsiedztwo, przy zachowaniu odpowiedniej równowagi geograficznej oraz co najmniej [26 966] mln EUR na Afrykę Subsaharyjską;
 - (ii) [6 039] mln EUR na programy tematyczne;
 - (iii) [3 020] mln EUR na działania szybkiego reagowania;
 - (iv) [9 059] mln EUR na rezerwę na nowe wyzwania i priorytety w celu reagowania na nieprzewidziane okoliczności, nowe potrzeby lub pojawiające się wyzwania, takie jak sytuacje kryzysowe lub pokryzysowe lub presja migracyjna, bądź w celu promowania nowych, kierowanych przez Unię lub międzynarodowych inicjatyw lub priorytetów.
109. [Niewykorzystane środki na zobowiązania i płatności w ramach tego instrumentu mogą być przenoszone na następny rok budżetowy. Środki umorzone nie będą ponownie udostępniane.]
110. Alokacja na Instrument Pomocy Humanitarnej, z którego udzielana jest unijna pomoc na ratowanie i ochronę życia, zapobieganie ludzkim cierpieniom, ochronę ludności dotkniętej klęskami żywiołowymi lub kryzysami spowodowanymi przez człowieka, wyniesie [9 760] mln EUR.
111. Z działań zewnętrznych finansowany będzie również wynoszący [2 819] mln EUR wkład finansowy przeznaczony na wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa oraz kraje i terytoria zamorskie, w tym Grenlandię.

Pomoc przedakcesyjna

112. Alokacja na Instrument Pomocy Przedakcesyjnej, wspierający beneficjentów na drodze do spełnienia kryteriów przystąpienia, wyniesie [11 365] mln EUR.

Europejski Instrument na rzecz Pokoju

113. Europejski Instrument na rzecz Pokoju zostanie ustanowiony jako instrument pozabudżetowy służący finansowaniu działań w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, o których to działaniach może zdecydować Rada; instrument ten zastąpi obecny Instrument na rzecz Pokoju w Afryce i mechanizm ATHENA. Pułap finansowy na przedmiotowy instrument na lata 2021–2027 wyniesie [4 500] mln EUR i będzie finansowany jako pozycja pozabudżetowa poza WRF, za pomocą wkładów od państw członkowskich według klucza podziału opartego na DNB.

DZIAŁ 7 – EUROPEJSKA ADMINISTRACJA PUBLICZNA

114. Wysoce profesjonalna europejska administracja publiczna, rekrutowana z uwzględnieniem jak najszerzego zasięgu geograficznego, odgrywa zasadniczą rolę, wspierając Unię w realizacji jej priorytetów oraz we wdrażaniu polityk i programów we wspólnym europejskim interesie. Jednocześnie, przywołując wcześniejsze i bieżące reformy, Europejczycy oczekują, by wszystkie organy administracji publicznej i ich personel funkcjonowały możliwie najwydajniej. W kontekście przyszłej Unii 27 państw członkowskich konieczne jest stałe konsolidowanie tych reform i nieustanna poprawa efektywności i wydajności europejskiej administracji publicznej.
115. Środki na zobowiązania w tym dziale, który obejmuje wydatki administracyjne instytucji oraz szkoły europejskie i emerytury, nie przekroczyć [73 602] mln EUR:

EUROPEJSKA ADMINISTRACJA PUBLICZNA						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
X	X	X	X	X	X	X
w tym: wydatki administracyjne instytucji						
X	X	X	X	X	X	X

Pułapy będą określone w taki sposób, by uniknąć nadmiernych marginesów i odzwierciedlić koszty oczekiwanych korekt wynagrodzeń, rozwoju kariery, emerytur, a także inne stosowne założenia.

116. Wydatki na wsparcie programów powinny nadal być – podobnie jak w aktualnej praktyce i w przeszłości – powiązane z wydatkami operacyjnymi w ramach pul środków finansowych na dane programy lub obszary polityki. Aby zwiększyć przejrzystość i kontrolę, wydatki administracyjne i na wsparcie programów powinny być monitorowane i zgłaszane we wszystkich działach w sposób regularny i kompleksowy. W kontekście przyszłej Unii składającej się z 27 państw członkowskich wszystkie instytucje UE powinny przyjąć kompleksowe i ukierunkowane podejście do rozważań dotyczących liczby ich personelu.
117. Wszystkie unijne instytucje, organy, agencje i ich administracje powinny przeprowadzać regularne oceny personelu, które zapewnią optymalizację zasobów kadrowych [na obecnym poziomie], i powinny w dalszym ciągu dążyć do przyrostu wydajności w wydatkach niezwiązanych z wynagrodzeniami, w tym poprzez pogłębianie współpracy międzyinstytucjonalnej, np. w dziedzinie IT, zamówień i budynków, oraz poprzez zamrożenie wydatków niezwiązanych z wynagrodzeniami.
118. Uznając, że pakiet reform regulaminu pracowniczego z 2013 r. zawiera jasne i precyzyjne przepisy, sprawozdawczość i niezbędna ocena obecnej reformy mają posłużyć jako podstawa do ewentualnej późniejszej zmiany regulaminu pracowniczego. Komisja jest proszona, by w swojej ocenie i ewentualnych późniejszych wnioskach zajęła się takimi kwestiami, jak rozwój kariery, poziom i okres pobierania dodatków, adekwatność systemu podatkowego, składka solidarnościowa, a także stabilność systemu emerytalnego.
119. Aby dodatkowo kontrolować wydatki administracyjne i zarządzać nimi, przyrost wydajności i środki stosowane w porównywalnych administracjach mogłyby posłużyć jako punkt odniesienia.

o

o o

Elastyczność: Tematyczne instrumenty szczególne

120. Elastyczność zostanie również zapewniona poprzez specjalne, tematyczne instrumenty szczególne, które zapewnią dodatkowe środki finansowe na potrzeby reagowania na konkretne nieprzewidziane wydarzenia; z natury tych instrumentów wynika, że wykorzystuje się je tylko w razie potrzeby, w związku z czym należy zdefiniować jasne kryteria ich uruchamiania. W duchu ogólnego celu skonsolidowania i usprawnienia wydatków UE należy unikać powielania zarówno między tymi instrumentami, jak i z programami wydatkowania, należy też zbadać możliwości dalszych efektów synergii. Należy uprościć i zharmonizować złożone zasady dotyczące przesuwania kwot między instrumentami i przenoszenia niewykorzystanych kwot na kolejne lata.
121. Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, będący pomocowym instrumentem solidarności i doraźnej pomocy, który oferuje jednorazową pomoc w celu wsparcia pracowników tracących pracę w przypadkach restrukturyzacji powiązanych z globalizacją, w tym w przypadkach restrukturyzacji spowodowanych automatyzacją i cyfryzacją, nie może przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty [186] mln EUR (w cenach z 2018 r.). [Kwoty będą uruchamiane ponad pułapami WRF dla zobowiązań [i płatności].]
122. Nowa rezerwa solidarnościowa i na pomoc nadzwyczajną powinna zastąpić istniejące Fundusz Solidarności UE (FSUE) i rezerwę na pomoc nadzwyczajną. Będzie można z niej korzystać w celu reagowania na sytuacje nadzwyczajne wynikające z poważnych klęsk żywiołowych w państwach członkowskich i krajach przystępujących w ramach FSUE oraz w celu szybkiego reagowania na szczególne potrzeby w sytuacjach nadzwyczajnych w UE lub w państwach trzecich w następstwie zdarzeń, których nie można było przewidzieć, w szczególności w kontekście reagowania kryzysowego i kryzysów humanitarnych. Należy określić jasne kryteria i warunki korzystania z tej rezerwy.
- Roczną kwotę rezerwy ustala się na [920] mln EUR (w cenach z 2018 r.). Decyzja w sprawie przesunięć środków umożliwiającą uruchomienie rezerwy będzie podejmowana przez Parlament Europejski i Radę na wniosek Komisji. Rezerwa ta zostanie zapisana w budżecie ogólnym Unii jako rezerwa. Kwota roczna może zostać wykorzystana do roku n+1. Kwotę wynikającą z [poprzedniego] roku wykorzystuje się w pierwszej kolejności.
- [Kwoty będą uruchamiane ponad pułapami WRF dla zobowiązań [i płatności].]

Do dnia 1 października każdego roku co najmniej jedna czwarta rocznej kwoty na rok n powinna pozostać dostępna na zaspokojenie potrzeb, które mogą powstać do końca tego roku. Od dnia 1 października pozostała część dostępnej kwoty może zostać uruchomiona na operacje wewnętrzne albo zewnętrzne, aby zaspokoić potrzeby, które mogą powstać do końca tego roku.

Elastyczność: Nietematyczne instrumenty szczególne

123. Łączny margines na zobowiązania, łączny margines na płatności i margines na nieprzewidziane wydatki zostaną zastąpione jednolitym marginesem (*Single Margin Instrument* – SMI). Instrument ten będzie mógł wykorzystywać zobowiązania lub płatności poprzez użycie:

- w pierwszej kolejności – marginesów w co najmniej jednym dziale WRF, które to marginesy są nadal dostępne poniżej pułapów WRF z poprzednich lat budżetowych począwszy od 2021 r. i które mają zostać udostępnione w latach 2022–2027, a także mają być w pełni kompensowane w marginesach odnośnych lat poprzednich;
- jedynie gdy kwoty dostępne zgodnie z tiret pierwszym, jeżeli takowe będą, okażą się niewystarczające – dodatkowej kwoty, która musi być w pełni kompensowana w marginesach bieżącego roku budżetowego lub przyszłych lat budżetowych. Kwot w ten sposób kompensowanych nie uruchamia się już w kontekście WRF.

Z wyjątkiem marginesów na płatności, o których mowa w tiret pierwszym, kwoty mogą być uruchamiane ponad odnośnymi pułapami rocznymi w odniesieniu do budżetu korygującego lub rocznego, aby umożliwić finansowanie szczególnych nieprzewidzianych wydatków, które nie mogłyby zostać sfinansowane w ramach dostępnych pułapów. W odniesieniu do marginesów na płatności, o których mowa w tiret pierwszym, Komisja dostosowuje w górę – w ramach corocznego dostosowania technicznego ram finansowych – pułap płatności na lata 2022–2027 o kwoty równoważne różnicy między wykonanymi płatnościami a pułapem płatności WRF na rok n-1.

Łączna roczna kwota uruchomiona na ten instrument w odniesieniu do budżetu korygującego lub rocznego nie może przekroczyć [0,04] % DNB UE w środkach na zobowiązania i [0,03] % DNB UE w środkach na płatności oraz musi być zgodna z pułapem zasobów własnych.

Ponadto roczne dostosowanie pułapu płatności w górę nie może przekroczyć następujących kwot (w cenach z 2018 r.) na lata 2025–2027 w porównaniu z pierwotnym pułapem płatności na odnośne lata:

2025 – [8 000] mln EUR

2026 – [13 000] mln EUR

2027 – [15 000] mln EUR.

[Aby zapobiec wyczerpaniu wszystkich przyszłych marginesów w drodze uruchomienia jednolitego marginesu, do roku [2025] przypadki uruchomienia środków wykorzystujące przyszłe marginesy nie mogą wykorzystywać więcej niż [dwie trzecie] marginesów dostępnych na każdy rok [2025, 2026 i 2027] odpowiednio na zobowiązania i płatności [obliczone w momencie uruchomienia]. Począwszy od [2025] r. powyższe ograniczenie nie będzie już miało zastosowania.]

124. Instrument elastyczności będzie instrumentem nietematycznym stosowanym [w ostateczności] w celu umożliwienia finansowania konkretnych nieprzewidzianych wydatków z tytułu zobowiązań i odpowiadających im płatności, których nie można było sfinansować w inny sposób. Roczny pułap instrumentu elastyczności zostanie ustalony na kwotę [772] mln EUR (w cenach z 2018 r.). Kwota roczna może zostać wykorzystana do roku $n+[2]$. Kwotę wynikającą z poprzednich lat wykorzystuje się w pierwszej kolejności, w porządku chronologicznym. Co roku roczna kwota dostępna dla instrumentu elastyczności będzie zwiększana o kwoty niewykorzystane w poprzednim roku w ramach [Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji] oraz rezerwy solidarnościowej i na pomoc nadzwyczajną.

[Kwoty będą uruchamiane ponad pułapami WRF dla zobowiązań [i płatności].]

125. Umożenia nie stanowią źródła finansowania instrumentów szczególnych.

o

o o

III. CZEŚĆ II: DOCHODY

126. Ustaleniami dotyczącymi zasobów własnych powinny kierować ogólne cele prostoty, przejrzystości i sprawiedliwości, w tym sprawiedliwego podziału obciążeń. Łączna kwota zasobów własnych przydzielonych w budżecie Unii na pokrycie rocznych środków na płatności nie przekroczy [1,25] % sumy DNB wszystkich państw członkowskich. Łączna kwota rocznych środków na zobowiązania nie przekroczy [1,31] % sumy DNB wszystkich państw członkowskich. Zachowana zostanie odpowiedni stosunek środków na zobowiązania do środków na płatności.
127. Nowy system zasobów własnych Unii Europejskiej wejdzie w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po otrzymaniu powiadomienia o jego przyjęciu przez ostatnie państwo członkowskie. Wszystkie jego elementy będą miały zastosowanie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r.
128. W odniesieniu do rozporządzenia Rady w sprawie metod i procedury udostępniania zasobów własnych oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych Komisja jest proszona o rozważenie przedstawienia wniosku dotyczącego zmiany tego rozporządzenia, aby stawić czoła wyzwaniom związanym z udostępnianiem zasobów własnych.

Tradycyjne zasoby własne

129. [System poboru tradycyjnych zasobów własnych i przekazywania ich do budżetu UE pozostanie niezmieniony.]

Od dnia 1 stycznia 2021 r. państwa członkowskie będą zatrzymywać, na poczet kosztów poboru, [10–20] % pobranych przez siebie kwot [, co oznacza utrzymanie tej wartości na obecnym poziomie].

Zasoby własne oparte na VAT

130. Obecne zasoby własne oparte na VAT zostaną [zniesione] LUB [zastąpione udoskonaloną alternatywną metodą Komisji ze stycznia 2019 r.].

Nowe zasoby własne

131. Zostanie wprowadzony koszyk nowych zasobów własnych, na który złożą się udział dochodów z:
- [systemu handlu emisjami, ze stawką poboru równą [20] %;]
 - krajowego wkładu obliczonego od wagi odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi, ze stawką poboru równą [0,80] EUR na kilogram.

[p.m. Ewentualne wnioski dotyczące nowych zasobów własnych, innych niż zaproponowane przez Komisję 2 maja 2018 r., w tym ewentualne rozszerzenie systemu handlu emisjami, zostaną ocenione w trakcie okresu 2021–2027.]

Zasoby własne oparte na DNB

132. Metoda stosowania jednolitej stawki poboru w celu ustalenia wkładów państw członkowskich do istniejących zasobów własnych na podstawie dochodu narodowego brutto (DNB) pozostanie niezmienną, bez uszczerbku dla pkt 133.

Korekty

133. Obecny system korekt wygaśnie do końca 2020 r.

[p.m. Ewentualne ryczałtowe obniżki w latach 2021–2027.]